

A 137. zsoltár fordítása

עַל נְהַרֹתַי | בְּבֶל
שָׁם יִשְׁבְּנוּ
גַם-צְבָכֵינוּ
בְּזָכְרֵנוּ אֶת-צִיּוֹן:
עַל-עֲרֵבִים בְּתוֹכָהּ²
תָּלִינוּ כְּנֹרֹתֵינוּ:
כִּי שָׁם שְׁאַלּוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְבַר-יְשׁוּרִי³
וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה
שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן:
אֵיךְ נִשְׁרֵי אֶת-שִׁיר-יְהוָה⁴
עַל אֲדַמַּת נֶגֶר:
אִם-אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם⁵
תִּשְׁכַּח יְמֵינִי:
תִּדְבַק-לְשׁוֹנִי | לְחֶכְכִּי⁶
אִם-לֹא אֶזְכְּרֶיךָ
אִם-לֹא אֶעֱלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם
עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי:
זָכֵר יְהוָה | לִבְנֵי אֱדוֹם⁷
אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הַאֲמָרִים
עָרוּ | עָרוּ
עַד הַיְסוּד בָּהּ:
בְּתַבְבֵּל הַשְּׂדוּדָה⁸
אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלֵם-לָךְ
אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלֹת לָנוּ:
אֲשֶׁרִי | שִׁיאֲחִז וְנִפֵּץ אֶת-עַלְלֵיךְ אֶל-
הַסָּלַע:⁹

Bábel folyói mellett:

ott ültünk,
[és] sírtunk is

a Sionra való visszaemlékezésünkkor.

Az ott lévő¹ [part menti] fákra:

felakasztottuk lantjainkat.

Elfogóink ugyanis ének szavait kérték tőlünk ott,
gúnyolóink pedig örömet:

„énekeljete nekünk a Sion-énekből!”

Hogyan énekelhetnénk az Örökkévaló énekét,
az idegenség földjén?

Ha elfelejtelek Jeruzsálem,

elfelejt [engem] az én jobb kezem.

Nyelvem a szájpantomhoz tapad,

ha nem emlékezem meg rólad,

ha nem emelem föl Jeruzsálemet

örömöm fejévé.

Emlékezzél, [ó] Örökkévaló, Edom fiaira,

a Jeruzsálem napjával [kapcsolatban ezt] mondók[ra]:

„Csupaszítsátok le! Csupaszítsátok le!

Egészen az alapjáig!”

Bábel leánya, te elpusztított!

Boldog, aki jutalmat ad neked:

a bánásmódot, amellyel velünk bántál.

Boldog, aki megragadja és szétzúzza gyermekeidet az
[éles] kősziklákon!

¹ Szó szerint: a benne lévő.